

Sami Nurminen / Koskisen Oy
sami.nurminen@koskisen.com

Viite: Metsänsäilytysilmoitus 1-2022-94680 (ilmoitusviite MUU202203500000244021014055735)

Asia: Kiinteä muinaisjäännös lähellä metsänsäilytysaluetta, 532-403-6-57 Hemminki, Lahti

Lahdessa sijaitsevalle Hemmingin kiinteistölle on tehty metsänsäilytysilmoitus, josta tuli tieto museolle 25.10. Ilmoituksen kuvion 2.0 eteläpuolella sijaitsee kulttuuriperintökohde, historiallinen kyläpaikka (muinaisjäännösrekisterin tunnus *Immilä (Aleskylä)*, nro 1000005131). Kohteen inventoinnissa havaittiin kiviröykkiöitä ja -aitoja myös aivan kohteen pohjoislaidalla, metsänsäilytysalueen eteläpuolella kulkevan tien tuntumassa (*A. Malinen 2005. Nastola – Iso-Kukkasen, Salajärven ja Ruuhijärven rantayleiskaava-alueen arkeologinen inventointi*, s. 7–8). Metsänsäilytysalueen itäpuolella sijaitsee muinaismuistolain (295/1963) suojaama muinaisjäännöskohde, rautakaton hautapaikka (muinaisjäännösrekisterin tunnus *Immilä Taarasti*, nro 1000024316). Se on rajattu vuonna 2014 metallinilmainsinharrastajien tekemien löytöjen perusteella (*T. Tiainen ja H. Takala 2014. Nastola – Uudenkylän osayleiskaava-alueen arkeologinen inventointi*, s. 35–37). Sitten, vuosien 2019–2020 aikana, metallinilmainsinharrastajat ovat löytäneet runsaasti lisää rautakauden ja keskiajan esineistöä metsänsäilytyskohteena olevan alueen itä- ja pohjoispuolelta, lähimmillään noin 20 metrin päässä kuvion 2.0. Lisäksi aivan metsänsäilytysalueen tuntumasta, sen itäpuolelta, läheltä tien reunaa, löytyi vuonna 2014 rautakautinen punnus (muinaisjäännösrekisterin tunnus *Taarasti 3*, nro 1000025111).

Koska kaikkialta metsänsäilytysalueen ympäriltä on todettu arkeologista kulttuuriperintöä, on todennäköistä, että se jatkuu myös kuvion 2.0 alueelle. Ilmakuvien ja vanhojen peruskarttojen perusteella alue on ollut 1990-luvulle asti peltoviljelyssä, jonka jälkeen siellä on kasvatettu metsää. Maaperä on savea kuten myös osa pohjois- ja itäpuolen pelloista, joilta rautakautisia ja keskiaikaisia löytöjä on tehty. Topografialtaan erityisesti metsänsäilytysalueen itä-, pohjois- ja eteläreuna ovat potentiaalisia alueita, sillä ne sijaitsevat samalla korkeudella kuin ympäristöstä tehdyt löydöt ja rakenteet.

Alueen potentiaaliksi Lahden museot yritti tehdä paikalla maastotarkastusta. Hakkuu-oikeuden haltijaan otettiin yhteyttä maanantaina 7.11. ja sovittiin, että museo tekee tarkastuksen saman viikon aikana. Torstaina 10.11. museon arkeologi totesi paikalle saapuessaan hakkuut kuitenkin jo tehdyiksi. Hakkuu-oikeuden haltija ei oman kertomansa mukaan tiennyt mitään hakkuuiden toteutumisesta. Maanomistaja taas kertoi hänelle sanotun, että asia on museon puolesta kunnossa ja hakkuut voidaan toteuttaa. Lahden museot painottaa, että muinaisjäännökset ovat muinaismuistolain (295/1963) suojaamia ja ne tulee huomioida metsänsäilytyksessä. Niihin liittyvien selvitysten tarpeen ja tapauskohteiset ohjeet määrittelee alan asiantuntija, tässä tapauksessa alueellinen vastuumuseo.

Lahden museot / Päijät-Hämeen alueellinen vastuumuseo

tutkimuspäällikkö Liisa Koskelainen

tutkija, arkeologi Siiri Tuomenoja

Tiedoksi: Museovirasto, Metsäkeskus, Kiinteistönomistaja